

אנגליה

שחיטה אנושית

בראשית היתה ריפורטאז'ה בשבועון המי צויר פיקצ'ר פוסט רבי-התפוצה, (מיליון ו-חצי) הריפורטז'ה תארה את חייה היהודים ברובעם הלונדוני, וייטציאפל, סיפרה גם אודות השחיטה היהודית בה הבהמה נשארת בהכרה מלאה מהרגע שהחלף חותך בה עד מותה. אחר היה ויכוח קצר בטרלמנט או דות עשורית הסוסים שהסתגנו לתעשיית הנקיקים, שקשרו אליה, משום מה, את השחיטה היהודית. ואז פרצה התביעה ההמורית, בטרלמנט ובמכתבי הקוראים לעיתונים, שדרשה לאסור את השחיטה היהודית הדתית, שתוארה כמאכזרת ביותר, כמטבח בלון, וכלא נוצרית.

לא היתה זאת הפעם הראשונה שהשחיטה היהודית היתה נתונה תחת התקפת הציבור הלא-יהודי. בסולין האנטישמית, בשנות השלושים, נאסרה השחיטה ושללה בכך בשר מפיות רוב שלושת מיליוני יהודי פולין מקיימי הכשרות (התוצאה: התעשרותם של מבריוחי בשר כשר מציינה השכנה) ואחד החוקים האנטי-יהודיים הראשונים שחוקקו הנגד צימם בכל מקום שמגפם הגיע היה אסור השחיטה.

אנגליה של 1952, הרגילה לבתי-מטבחיים בהם הופכות בהמות בשר-מאכל תוך שניות מעטות באמצעות מכונות קטילה חדשות ביותר ונדעוזה. מועצת העיריה בירוי, ליד מנצ'סטר, תבעה ממשרד הפנים לאסור את השחיטה היהודית בבתי-מטבחיה. התלוננה קוראת נוצרית במכתב לעיתונות: "...אלפי (לדייק: 450 אלף) יהודים חיים בבריטניה בשפע ובחופש. אלפים נוספים ברחו לכאן ויצאו כאן מקלט. אפשר לצפות מהם, לפחות שכתמורה יתנהגו כהתאם לחוקים הנוצרים האנושיים הקובעים כיצד יש לשחוט בהמות במדינה זאת..."

יהודי אנגליה, שריח הסתה אנטישמית, המתלחה אל כל מסע אנטי-שחיטתי, החל עולה באפס, גייסו את דעת הקהל, הזרימו מאות מכתבי מחאה והסבר למערכות העיר תונים. יורר ועדת השחיטה של ארגון הקהילה היהודית בבריטניה, אלסלי צייטלין, חיבר מכתב ארוך, שיגר לפיקצ'ר פוסט: צייטלין דחה כל האשמת אכזריות בשחיטה, נסתיע בעדותם של 400 אנשי מדע שחקרו את שיטת השחיטה היהודית, קבעו אותה כשחיטה אנושית ביותר, כנוטלת מיידית את הכרתה של הבהמה המומתת.

צייטלין לא הסתפק בכך, ציטט במלואה את דעתו של אחד מגדולי המלומדים באנגליה, הפיסולוג סיר צירלס ארתור לובט אירבנס, מי שהיה דיקן הפקולטה למדעי הרפואה באוניברסיטת לונדון משך 23 השנים האחרונות. כתב הפרופסור סספרו, עקרו נות הפיסולוגיה האנושית, וכה לעשר מהירות: "הייתי מאושר לוא הייתי יודע כי קצי אני יבוא באותה דרך מהירה וחסרת-מכאובים בה בא קצם של בני-הבקר המומתים לפי השיטה היהודית."

ארצות הברית

מסקנה מדהימה

הרב רס חלי הצעיר (27) משמש כרבה של הקהילה היהודית הניחית, בת 9-000 הנפרשות, בלואיסויל שבמדינת קנטאקי, שבמערב התיכון האמריקאי. ששה חודשים לפני חגי המולד וחגי-התנוכה זכר חלי את נסיונו הראשון, כשהגיע ללואיסויל בדצמבר 1951, החליט לחקור את הדבר מבחינה סטטיסטית.

המסקנה המדהימה של מחקר הרב חלי: שלושה מתוך כל חמישה יהודים בלואיסויל חוגגים את חגי-המולד הנוצרי יחד עם חגי-התנוכה היהודי, מעמידים עצי-אשוח ומחליפים בנייהם מתנות חגי-מולד. אולם ששים האחוזים של יהודי לואיסויל אינם מסתפקים בכך, תובעים תגינות חגי-מולד-תנוכה בבתי-הספר העירוניים, שיתוף ילדיהם בלימוד שירי חגי-המולד. הנמקתם של חוגגי חגי-המולד היהודיים: כיוון שהם נקלטו לחלוטין בתוך מסכת החיים האמריקאית, מוטב להם לא לשנות מדרכי שכניהם.

גם הרב חלי החליט לא לשנות מדרכי שכניו, רבני העיריות במערב התיכון, שאינם אוסרים את חגיגת חגי-המולד על בני קהילותיהם. הוא לא מחה נגד נהגם של רוב יהודי לואיסויל, אולם כמוסר החבר סיים הרב הצעיר את מחקרו במשפט הכללה מדעי: "נהגם של יהודי לואיסויל טפסו לזה של הקהילה היהודית הקטנה במדינות התיכונות של ארצות-הברית, בניגוד לנהגם של יהודי החוף."

בעוד כל עיני העולם צופות לעבר מישטמי קוריאנה וזאי בגבול יורד-כורדיה מתנהלת מדי יום כיומו מלחמה הרבה יותר חשובה — המלחמה על נפש האדם הקטן בכל מקום מפכים לדרור הארץ. הפצצות הנורות במלחמה זו אינן משמיעות קול נפץ — אך תוצאותיהן הרסניות יותר. שתי דוגמות אופייניות נראות כאן: למעלה תמונת תעמולה שהופיעה בעיתון סובייטי והמראה כיצד שוטרים צבאיים אמריקאיים מנוונים מתעללים בשבויים צפון-קוריאניים יפיתואר. למטה אותה תמונה במהדורה הפוכה: תמונת-תעמולה אמריקאית שבאה לתאר את סבל מיליוני העבדים הכדואים, דרכרי האמריקאיים, במחנות הבודשת הסובייטית בצפון סיביר, מופקרים למוות של קור, רעב ועבודת-פרך מוגיעה.

ריקאים בחיפוש התשובות לבעיות הלא-מיות. איש מהם לא מצא תשובה כה פשוטה, ברורה ואהודה כמו פרופסור ניקסון ממדינת טינסי, שהיה רוצה להיות מועמד רפובליקאי לסנצ'ור, במקומו של הסנצ'ור רייצ'רד ניקסון, שאינו קרוב משפחתו. הודיע ניקסון הפרופסור: הוא יחטל את החוב הלאומי של אמריקה, יאזן את התקציב ויעצור את התפשטות הקומוניזם במכה נזולת אחת.

המסע על המשקאות החריפים מכסה את מחצית ההוצאות של המשלה, הסביר, כך שכל המוטל עלינו אינו אלא להכפיל את שתיית האלכוהול. זה יחטל מיד את החוב הלאומי שלנו. יתערעלכן, המורת הויסקי הקסטי שנקנה מבריטניה נספק למדינה זו את כל הדולרים שהיא זקוקה להם כדי לשלם מחסום בדרך הקומוניזם.

לא היה כל ספק שאמריקאים רבים מוכנים להקריב את עצמם בצורה זו — כדי להציל את העולם מגורל מר ונמהר.

לחות הן תופעות אופטיות גרידא או גופים מוצקים.

אם אמנם צפוייה לאנושות התקפה של יושבי המאדים, תוכל עתה להיות בטוחה שההודעה הראשונה על כך לא תבוא מהר ליבד. היא תבוא ממרכזי הרדאר של צבא ארצות-הברית.

ארצות הברית

אלכוהול להצלת העולם

שתי הועדות המפלגתיות נסתיימו. שני המועמדים ישבו שקועים בהרהורים, התעמקו בבעיה כיצד לצוד את קולותיהם של המיליונים הבוחרים שנשיא הבא. דייט אייזנהואר הרטובליקאי בחר בהתעסקות מתאימה כדי לעזור לו בהירהוריו אלה — הוא יצא למסע דייט. עדלי טיבנסון הרמיוקרטי, לעומת זאת, הסתגר בארמונו חסר-הנשיים. בינתיים עסקו כמאה וחמשים מיליון אמרי

מסתורין

חלליות בחיל

איש הרדאר באחת מתחנות חשינגטון התמתת. הוא לא היה שיכור. אך המכשיר שלו קלט משהו מוזר — גופים שהתקרבו בשמיים במהירות עצומה לעבר עיר הבירה.

האיש נטל לידו הרועדת את מכשיר הטלפון, צעק לתוכו כמטורף. שמא בא הדבר? שמא הופיעו מסציעי האטום הסובייטיים? האם התחילה מלחמת העולם השלישית?

מוסיו סילון המריאו מיד, לגרש את האויב מן הרקיע. אולם הם לא מצאו אותו. מכשיר הרדאר הראה שהגופים המסתוריים התפזרו בהתקרב המטוסים, שבו והתקבצו בעברם. אטאט גבר בלב הקולט החשש הרורא שאין זאת סתם מלחמת עולם שלישית, אלא משהו איום עוד יותר: ראשית הפליר שה של חושבי המאדים אל כדור הארץ.

איתה שעה כמעט באו בשורות-אויב מכל חלקי תבל: באפריקה, בצרפת נראו הצלחות המעופפות המסתוריות. בכל מקום נעו הצלחות — שנראו לפעמים כגופים מוצקים, לפעמים כגופי-אור בלבד — לא רק בשני צימודים, כמטוס-אדם, אלא גם במימד השלישי: הם עלו וצנחו בצורה מאונכת כמיירות עצומה. ולפעמים גם היו תלולים בי שמיים ללא תנועה.

החידוש הגדול: זו הפעם הראשונה נקלו הצלחות המעופפות עליי עין הרדאר, עין שאינה כפופה להססריה של בני-אדם. האם מוכיח הרבר שאמנם יש אמת בסיפורים שנשמעו מזה חמש שנים על צלחות אלה, שאיש לא הסביר אותן בצורה משכנעת?

מלאכים ובני כוכבים. היתה זאת שאלה גורלית לאנשים רבים. בין השאר עניינה גם את עורכו של עיתון צרפתי, אשר איש-מדע מפורסם הציע לו לקנות בשלושת אלפים לירות תמונות מקוריות של הצלחות. העורך היה מוכן לשלם את הכסף תמורת התמונות, בתנאי שיהיה משוכנע שאלה הן אמת צלחות מעופפות. אך איש לא יכול היה לשכנעו. כי לאיש אין הוכחות בעד או נגד קיומן של הצלחות.

הכל נשמו, לפיכך, לרווחה כשנדע שבצבא ארצות-הברית החליט, סוף סוף, לקחת את העניינים לידיו ולחקור את כל העסק באופן מדעי, באמצעות הרדאר. אם אמנם צלחות אלה הן חלליות (ספינות-חלל) ששוגרו על ידי תושבי כוכב אחר כדי לגלות מה נעשה על כדור הארץ, הרי אפשר יהיה להחזיר להם מלחמה שפורה: לגלות את קיומם ברבע שהם יגלו את קיום האנושות.

יהיה זה סוף אי-החדאות הנוראה. לפני שקופרניקוס גילה שכדור הארץ אינו מרכז היקום, האמינו בני-האדם כי מלאכים מוזיקים אל הכוכבים בשמיים. הם היו, לפחות, בטוחים בקיומם של המלאכים. עתה יודעים בני-האדם שישנה אפשרות כי יצורים מסתוריים פועלים בין הכוכבים — מבלי שאיש יהיה בטוח בכך.

נפיים בשמיים. אולם דבר אחד בטוח: שום איש מדע אינו יכול עוד לטעון בביטחה שהצלחות הן המצאה של בתולות זקנות. עדויות האנשים שראו אותן הן רבות מדי, ורבים מן העדים הם בני-סמאכ. לפיכך ישבו אשי-המדע, ביקשו פתרון מדעי לתעלומה. אמר אחד מהם, ד"ר דונאלד מנצל: הצלחות מוסברות על-ידי חוקי הראייה, אינן אלא אשליה של העין. הן "קיימות" כשם שקיימת הקשת בשמים — היא נראית לעין, אך אינה בנמצא. הדיר אף הצליח לייצר אשליה כאלה במעבדה.

בפי שוללי תיאוריה זו היתה בכל זאת שאלה נוקבת: מדוע נראו הצלחות זו הפעם עם הראשונה בתקופה זו? מדוע לא נראו לפני מאה או אלף שנה? השיב הפרופסור: מאז בריאת העולם נתגלו תמיד נסיים כשי מים. אולם רק בתקופה זו, שהפכה ערה לגבי סכנות מן האוויר, נראים נסיים אלה בדת מות מפציעים או חליות. הם נראים בתכיר פות כזו מפני שרק בתקופה זו ישנם אלפי בני-אדם שמקצועם הוא לסקור את השמיים — טייסים, אנשי צוות-קרקע, מפעילי ראי דאר.

לא מחולביבד. הידיעה הראשונה כי הרדאר גילה אף הוא את הצלחות אינה הן כחה לכאן או לכאן. גם עין הרדאר, כמו עין האדם, יכולה לטעות ולראות אשליה. אולם אם יופעל הרדאר באופן שיטתי, אין ספק שיתגלה תוך זמן קצר בחודאות אם הצ